

Men der er et principielt problem, jeg gerne vil rejse. Det er måske endda ikke så meget som CD'er, det er måske i virkeligheden mere som finansudvalgsformand, men lad os så tage CD-kasketten på alligevel.

Altså de dér bunkebryllupper, der er i øjeblikket, er jo næsten ikke til at holde ud. Jeg har fuld respekt for, at regeringspartierne har haft behov for at lægge en strategi, der siger, at nu skal de dælensorteme have lov til alle sammen at vise, om de vil være med til noget eller mod noget; stemmer de for noget, som de ikke finansierer, så får de smæk, og stemmer de imod noget, de godt kan lide, så får de også smæk.

Jeg har fuld forståelse for, at man som regering ønsker at afsløre oppositionen. Men spørgsmålet er, om det i nogle tilfælde er rimeligt at gøre det. Lad mig give et par eksempler.

Ændringsforslag nr. 516 indeholder følgende elementer: Det indeholder en afgift på engangsservice. Ja, det er vi en del af, fordi vi har et forlig på det område, så det er vi selvfølgelig for. Så indeholder det en forhøjelse af en affaldsafgift. Ja, det har vi ikke et forlig om, og det kan vi ikke lide. Så indeholder det en emballageafgift, der bestemt ikke er afklaret, og hvor vi ikke før fredag ved, om vi stemmer for eller imod, fordi vi ikke har forhandlet den lille sag på plads endnu, må jeg sige til skatteministeren. Det ligger altså også i det her punkt. Og så er der en lettelse for Euro-3-lastbilhalløjet; det ligger også her, og det er noget, vi er for.

Og så kommer regeringen rendende og siger, at nu skal vi have en afstemning om det dér bunkebryllup. Hvad i alverden vil regeringen egentlig have, vi skal gøre? Vil regeringen have, at vi stemmer for? Dermed har vi på konteringen stemt for nogle ting, som vi bestemt ikke kan lide. Hvis vi stemmer imod, løber vi fra et forlig, og hvis vi undlader at stemme, så er det jo lige så galt.

Vi vælger selvfølgelig at stemme for, fordi vi gerne vil sende signalet om, at når man indgår en aftale med CD, så har man en aftale med CD. Men jeg er nødt til at sige, at det er måske en af de paragraffer, det ikke var dødsdømt at lave en afstemning om. Man kan lave det alle de andre steder; så havde vi måske ikke haft tohundredenogleogfirs afstemninger, hvis man tog de her bunkebryllupper ud, så havde vi måske kun haft 250 – og hvad så?

Jeg synes, det er lidt svært at afkræve partier så firkantede holdninger, og jeg ved udmærket, hvorfor det er bygget sådan op. Jeg ved, at det

budgetteknisk er nødvendigt at gøre sådan, fordi der ikke er mulighed for at stille flere ændringsforslag til samme paragraf, klart nok. Men så kunne man jo overveje, når man vælger afæskningsstrategien politisk, om man skulle det dér.

I øvrigt er et tilsvarende eksempel ændringsforslag nr. 519, hvor der er en tobaksafgift, som vi står ved, fordi den har vi aftalt, men i samme forslag er der altså også noget provenu for en kortere momskredit, og der er vi ikke med.

Det er de dér sammenkoblinger af ting, der ikke er rene, og som jeg synes er et principielt problem, når man beder om afstemninger. Så er jeg lige ved at sige, at det, det nu viser, er, at budgetsystemet ikke er egnet til at blive brugt på den måde.

Selvfølgelig kunne vi da godt have gjort det, at vi havde stillet ændringsforslag, hvor vi havde taget alle de dele af provenuet ud, vi ikke kunne lide, og så bare ladet det, vi var enige om, stå tilbage, og så lade det gå til afstemning og stemme mod det samlede.

Men det ændrer altså ikke noget ved, at det er upraktisk og ubehageligt for et parti at stemme imod noget, vi faktisk er enige om og har en aftale om; det bryder vi os ikke om.

Så jeg vil bare bede regeringen og regeringspartierne om at overveje til næste år, om det er så konsekvent, man skal køre afæskningsfilosofien. Man kunne måske nok få det billede frem, som man gerne vil have frem, ved bare at have bare ti færre afstemninger. Jeg er overbevist om, at det samme billede ville komme alligevel.

Så er der jo en række forslag her. Bl.a. har Venstre og De Konservative foreslået, at man skal låse ejendomsværdiskatten. Det har vi ikke noget problem med, for vi er jo også imod ejendomsværdiskatten, og vi ønsker også en nedtrapning af den, og vi har jo en aftale med V og K om, at vi skal gøre det over en kort årrække, når der bliver et flertal herinde.

Det, der er problemet med det forslag, der ligger her, er jo, at det er uden finansiering. Det er uden finansiering, fordi der ikke har været en drøftelse om finansieringen. Altså der er ikke flertal for forslaget her, så det er en politisk markering, det er klart. Men samtidig har der ikke været nogen drøftelse mellem vore partier om, hvordan det skal finansieres, og vi vil for eksempel ikke finansiere det via en nedskæring i ulandsbistanden.

Derfor kan vi ikke stemme for det forslag, selv om vi er enige i målet, og det kan vi altså så